neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1) 4 artiklan mukaan, sellaisena kuin tämä päätös on muutettuna 8.6.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä kanteen kohteena olevan säädöksen täytäntöönpanon lykättäväksi tai päättää tarpeellisista välitoimista, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät.

28 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa kuitenkin täsmennetään, että hakemus täytäntöönpanon lykkäämiseksi otetaan tutkittavaksi ainoastaan, jos hakija on nostanut kanteen tätä säädöstä vastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Tämä sääntö ei ole pelkkä muodollisuus, vaan siinä edellytetään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi tutkia pääasiassa nostetun kanteen, johon välitoimihakemus liittyy.

29 Työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa määrätään, että välitoimihakemuksissa on ilmoitettava seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (fumus boni juris). Nämä edellytykset ovat kumulatiivisia, joten täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva vaatimus on hylättävä, jos jokin edellytyksistä ei täyty (asia C-268/96 P(R), SCK ja FNK v. komissio, määräys 14.10.1996, Kok. 1996, s. I-4971, 30 kohta). Välitoimista päättävä tuomioistuin myös tarpeen vaatiessa punnitsee kyseessä olevia etuja (asia C-107/99 R, Italia v. komissio, määräys 29.6.1999, Kok. 1999, s. I-4011, 59 kohta).

30 Tässä kokonaisarvioinnissa välitoimista päättävällä tuomioistuimella on laaja harkintavalta, ja se voi asian ominaispiirteiden perusteella vapaasti päättää, miten ja millaisessa järjestyksessä se tutkii nämä erilaiset edellytykset, sillä yhteisön oikeudessa ei ole oikeussääntöä siitä, miten tuomioistuimen olisi arvioitava sitä, onko asiassa tarpeen määrätä välitoimia (asia C-363/98 P(R), Emesa Sugar v. neuvosto, määräys 17.12.1998, Kok. 1998, s. I-8787, 50 kohta).

Asianosaisten väitteet

Tutkittavaksi ottaminen

31 Hakija väittää, että riidanalainen asetus on itse asiassa osoitettu määrätylle henkilöryhmälle, johon se itsekin kuuluu, nimittäin 14.5.2000 markkinoilla olleiden vanhojen tehoaineiden tuottajille ja näitä aineita käyttäville formuloijille.

32 Hakija väittää lisäksi, että koska se erottuu kaikista muista talouden toimijoista, riidanalaisen asetuksen on katsottava koskevan sitä erikseen (asia 100/74, CAM v. komissio, tuomio 18.11.1975, Kok. 1975, s. 1393 ja asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, Kok. Ep. XV, s. I-177). Hakijan mielestä se voidaan myös yksilöidä tiettyjen sille kuuluvien ominaisuuksien perusteella (asia 231/82, Spijker Kwasten v. komissio, tuomio 14.7.1983, Kok. 1983, s. 2559, 8 kohta ja asia T-266/94, Skibsværftsforeningen ym. v. komissio, tuomio 22.10.1996, Kok. 1996, s. II-1399, 46 kohta).

33 Hakija väittää, että se osallistui komission pyynnöstä aktiivisesti riidanalaisen asetuksen antamiseen Euroopan kemianteollisuuden järjestön (European Chemical Industry Council) kautta, koska sillä oli erityisiä intressejä tähän. Hakijan mukaan komission ja kyseisen teollisuudenalan yhteistyöstä mainitaan erikseen direktiivin 98/8/EY johdanto-osassa.

34 Tällä perusteella hakija väittää riidanalaisen asetuksen koskevan itseään erikseen.

35 Hakija väittää, että koska asetusta sovelletaan sellaisenaan, sen säännökset koskevat hakijaa suoraan.

36 Komissio sen sijaan katsoo, että välitoimihakemus on hylättävä, koska pääasiassa nostetun kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset, johon välitoimihakemus liittyy, selvästi puuttuvat.

37 Komission mielestä riidanalaista asetusta voidaan ensinnäkin pitää yleisesti sovellettavana, koska sitä sovelletaan kaikkiin sellaisiin tuottajiin, formuloijiin, maahantuojiin, yhteenliittymiin ja jäsenvaltioihin, jotka haluavat tunnistaa ja/tai ilmoittaa vanhoja tehoaineita. Sitä, että asetus on yleisesti sovellettava ja siis normatiivinen, ei voida kyseenalaistaa yksin sillä perusteella, että on mahdollista jokseenkin täsmällisesti määritellä niiden oikeussubjektien lukumäärä, joihin sitä sovelletaan tiettynä ajankohtana, tai jopa yksilöidä nämä oikeussubjektit (edellä mainittu asia Codorniu v. neuvosto ja asia T-113/99, Galileo ja Galileo International v. neuvosto, määräys 15.12.2000, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

38 Komissio toteaa toiseksi, että hakija ei ole pystynyt osoittamaan, että se voidaan yksilöidä kaikkiin muihin tehoaineiden tuottajiin nähden. Väitettyä tuottajien suljettua ryhmää ei sen mielestä ole, koska jokainen tuottaja voi milloin tahansa saattaa markkinoille ennen 14.5.2000 olemassa olleita vanhoja tehoaineita ja jokainen formuloija voi milloin tahansa alkaa käyttää näitä tehoaineita biosidituotteissa. Komission mielestä hakijan osallistumisesta riidanalaisen asetuksen antamisprosessiin on todettava, ettei sitä voida pitää aktiivisena osallistumisena eikä siitä ole mainittu yhteisön lainsäädännössä.

39 Komissio toteaa lopuksi, että riidanalainen asetus ei koske hakijaa suoraan. Säädöksen ja riitautettujen oikeusvaikutusten välistä syy-yhteyttä ei sen mielestä nimittäin ole pystytty osoittamaan kaikkien riidanalaisessa asetuksessa olevien säännösten osalta.

Fumus boni juris

40 Fumus boni juris -edellytyksen osalta hakija ensinnäkin väittää, ettei komissio ole toimivaltainen antamaan asetusta, joka rikkoo direktiivin 98/8/EY tietosuojasäännöksiä. Hakijan mukaan riidanalainen asetus riistää ilmoittajilta koko 14.5.2000—14.5.2010 väliseksi ajaksi tai kansallisen tietosuoja-ajan päättymiseen asti laillisen suojan, joka direktiivin 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa annetaan vanhoja tehoaineita, kuten peretikkahappoa, koskeville olemassa oleville tiedoille.

41 Toiseksi riidanalainen asetus on hakijan mielestä perustamissopimuksen vastainen, koska se vääristää kilpailua ja rikkoo yhteisön kilpailuoikeutta. Siinä nimittäin sallitaan sisällyttämismenettelyyn osallistumattomien yritysten käyttää hyväksi tähän menettelyyn osallistuvien yritysten tekemiä ilmoituksia, annetaan liian pitkä aika (jopa 3 vuotta) sellaisten tehoaineiden vetämiseksi pois markkinoilta, joita ei ole ilmoitettu tai jotka on ilmoitettu virheellisesti, sekä kannustetaan toimijoita jättämään "yhteisilmoituksia".

42 Hakijan mielestä riidanalaisella asetuksella loukataan tietojen omistusta koskevaa oikeutta ja suhteellisuusperiaatetta, oikeusvarmuuden periaatetta, luottamuksensuojan periaatetta, yhteisön oikeuden yhdenmukaisen soveltamisen periaatetta sekä kansainvälisten sopimusten ensisijaisuuden periaatetta.

43 Komissio kuitenkin katsoo, että nämä väitteet ovat perusteettomia. Sen mielestä hakija riitauttaa todellisuudessa sen, ettei asetuksessa kielletä tuottajia tai formuloijia saattamasta tehoainetta tai tuotetta markkinoille, vaikka ilmoitusta ei olisikaan tehty tai tunnistamista toteutettu.

44 Komissio ei hyväksy varsinkaan hakijan väitettä, jonka mukaan riidanalaisella asetuksella tosiasiallisesti poistetaan direktiivin 98/8/EY 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettu tietosuoja. Riidanalaisella asetuksella ei komission mukaan poisteta direktiivin 12 artiklan vaikutuksia. Komissiollehan toimitetaan riidanalaisen asetuksen liitteissä I ja II vaaditut tiedot. Ne tiedot, jotka ilmoittaja toimittaa samanaikaisesti jäsenvaltiolle riidanalaisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan ja 4 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan nojalla, on suojattu direktiivin 12 artiklan nojalla.

45 Komission mukaan ei ole direktiivin tietosuojasäännösten vastaista, että tehoaineen tuottaja tai tehoainetta sisältävän biosidituotteen formuloija, joka ei itse ole sitä tunnistanut tai ilmoittanut, voi kuitenkin saattaa sen markkinoille tai markkinoida sitä.

46 Komissio toteaa ensinnäkin, että direktiivin 98/8/EY 12 artiklassa kielletään jäsenvaltioita käyttämästä 8 artiklassa tarkoitettuja luvanhakijan toimittamia tietoja toisen tai myöhempien hakijoiden hyväksi. Jälkimmäiset eivät saa käyttöönsä näitä tietoja hakemuksiaan varten, ennen kuin tietosuojaa koskeva määräaika on päättynyt. Riidanalaisen asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa säädetään taas eri tilanteesta, nimittäin siitä, että kaikilla tuottajilla tai formuloijilla on oikeus saattaa markkinoille tehoaine tai tuote "siinä valmisteryhmässä tai niissä valmisteryhmissä", joissa komissio on hyväksynyt ilmoituksen.

47 Toiseksi komissio korostaa, että käsiteltävänä olevassa asiassa olisi asianmukaista soveltaa direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 1 kohdan "siirtymäkauden toimenpiteitä" koskevia säännöksiä, joiden mukaan jäsenvaltio voi kymmenen vuoden ajan 14.5.2000 alkaen jatkaa nykyistä järjestelmäänsä ja käytäntöään

biosidituotteiden markkinoille saattamiseksi edellyttäen, että tuotteiden sisältämä tehoaine oli ollut markkinoilla ennen tätä määräpäivää ja että sitä ei ole vielä sisällytetty liitteeseen I tai I A tämän direktiivin menettelyjen mukaisesti.

48 Kolmanneksi komissio väittää, että riidanalaisen asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa ainoastaan vahvistetaan siirtymäjärjestelyistä johtuva tilanne, jonka mukaan jäsenvaltioiden on sallittava tehoaineiden ja biosidituotteiden saattaminen markkinoilleen valmisteryhmissä, joissa niistä on "tehty ilmoitus" mahdollista liitteisiin sisällyttämistä varten. Tässä yhteydessä komissio huomauttaa, että sen käytettävissä olevien tietojen mukaan kahdeksan peretikkahapon maahantuontia harjoittavan tuottajan vuosittaiset määrät ylittävät 10 tonnia. Edellyttäen, että joku niistä ilmoittaa tämän aineen sen sisällyttämiseksi direktiivin 98/8/EY asianomaiseen liitteeseen, muut maahantuontia harjoittavat tuottajat, kantaja mukaan luettuna, voivat halutessaan jatkaa peretikkahapon saattamista yhteisön markkinoille siirtymäkauden ajan.

49 Neljänneksi komissio toteaa, että sellaiselle biosidituotteelle, jonka sisältämää peretikkahappoa on jo jäsenvaltion markkinoilla, ei yleensä tarvitse hakea uutta lupaa siirtymäkauden aikana kyseisen jäsenvaltion järjestelmän mukaan. Jos näin on kuitenkin tehtävä joko siksi, että kyseisessä jäsenvaltiossa vaaditaan luvan uudistamista, tai siksi, että jokin toinen maahantuontia harjoittava tuottaja haluaa aloittaa peretikkahappoa sisältävän biosidituotteen saattamisen markkinoille siirtymäkauden aikana, jäsenvaltion viranomaiset eivät direktiivin 98/8/EY 12 artiklan mukaan saa käyttää tämän luvan antamiseen tietoja, joita ilmoituksen tehnyt hakija on toimittanut.

Kiireellisyys

50 Hakija väittää, että sille aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, ellei riidanalaisen asetuksen säännösten täytäntöönpanoa lykätä.

51 Täytäntöönpanon lykkääminen on hakijan mukaan kiireellistä ensinnäkin sen vuoksi, että hakijan on 28.3.2002 mennessä toimitettava valmistamansa peretikkahapon ilmoittamiseen vaadittavat riidanalaisen asetuksen liitteessä II mainitut tiedot tämän asetuksen 4 artiklan mukaisesti. Joihinkin niistä tutkimuksista, joita tietojen kokoamiseksi on tehtävä, kuluu kuitenkin useita kuukausia, ja lisäksi ilmoitusasiakirjojen laatimisesta ja toimittamisesta aiheutuvat arviolta 180 000 euron kustannukset.

52 Hakija väittää ilmoitusasiakirjojen laatimisesta aiheutuvien kustannusten aiheuttavan sen myymän peretikkahapon hinnan nousun, minkä seurauksena on taas sopimusten menettäminen. Tämä taas aiheuttaisi hakijan mukaan merkittäviä taloudellisia tappioita, ja hakijan markkinaosuuden pienentymisen yhteisön peretikkahappomarkkinoilla.

53 Hakija väittää, että sen osuus yhteisön peretikkahappomarkkinoista oli 1990-luvun alussa noin — — prosenttia [1], mutta että tulevan tarkastusohjelman takia se tulee olemaan — — prosenttia vuonna 2001. Tarkastusohjelmasta aiheutuneiden kustannusten vuoksi hakijan tärkein asiakas, — — , irtisanoi sen kanssa vuonna 1999 tekemänsä hankintasopimuksen, joka päättyi siirtymäajan jälkeen vuoden 2000 lopussa. Vuoden 1998 lopussa myös — — irtisanoivat sopimuksensa kantajan kanssa. Näiden kahden asiakkaan osuus oli — — prosenttia kantajan peretikkahapon kokonaismyynnistä vuonna 1997, joten sopimusten irtisanomisista koitui hakijalle — — Saksan markan kumulatiivinen tappio vuosina 1999—2001.

54 Hakijan mukaan sille tähän mennessä aiheutunut liikevaihdon lasku, joka on — — prosenttia vuoteen 1998 verrattuna, on sille kestämätön desinfiointiaineiden pitkälle erikoistuneilla markkinoilla. Kantaja lisää, että joitakin Keski-Eurooppaan sijoittautuneita yrityksiä on neuvottu olemaan ostamatta kantajalta. Jotkin kantajan yhteisöön sijoittautuneet asiakkaat eivät myöskään ole hyväksyneet lieviä hinnankorotuksia.

1 — Luottamuksellisia tietoja.

55 Tilanne on hakijan mukaan johtanut siihen, että se on joutunut vähentämään työntekijöidensä määrää 13:sta vuosina 1997—1998 yhdeksään vuonna 1999, seitsemään vuonna 2000 ja lopulta viiteen vuonna 2001 (kuulemistilaisuuden jälkeen toimitettujen huomautusten liite 23).

56 Hakija väittää, että pitkällä aikavälillä se voi aloittamansa ilmoitusmenettelyn vuoksi menettää kaikki markkinaosuutensa muille peretikkahappomarkkinoilla toimiville yrityksille, jotka hakijan ilmoituksen ansiosta hyötyvät vastikkeetta tämän aineen sisällyttämisestä direktiivin liitteeseen I. Hakijan mukaan on myös hyvin todennäköistä, että hakija markkinaosuuksien menettämisen vuoksi joutuu poistumaan kokonaan kyseisiltä markkinoilta, mikä johtaisi sen konkurssiin.

57 Hakijan mukaan ilmoitusmenettelyssä on myöhemmin toimitettava vielä täydellinen asiakirja-aineisto tarkastusohjelman toista vaihetta varten, mistä aiheutuvat arviolta 2—5 miljoonan euron kustannukset.

58 Hakija väittää toiseksi, että riidanalaisella asetuksella on poistettu direktiivissä 98/8/EY säädetty vanhoja tehoaineita koskevien olemassa olevien tietojen suoja näiden aineiden tarkastelemisen aikana. Vaikka direktiivin 98/8/EY 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa taataan hakijan mukaan tietosuoja tarkastusohjelman ensimmäisen vaiheen ajaksi 14.5.2000—14.5.2010 tai kansallisen tietosuoja-ajan päättymiseen asti, riidanalaisella asetuksella ilmoittajilta on poistettu tämä suoja.

59 Kolmanneksi hakija huomauttaa, että kilpailevat yritykset voivat edelleen jatkaa samaa tehoainetta sisältävien, mutta halvempien ja vaarallisempien tuotteiden myyntiä siihen asti, kunnes peretikkahappo on sisällytetty direktiivin liitteeseen I ilman, että niiden tarvitsee maksaa ilmoituskustannuksia. Hakija lisää, että kohtuuttoman pitkinä siirtymäkausina voidaan jatkaa myös sellaisten kilpailevien tehoaineiden myyntiä, joihin peretikkahappo ei kuulu ja joita ei tarvitse kirjata yhteisön rekisteriin.

60 Neljänneksi hakija väittää, että teknisten ohjeiden puuttuminen, joista kuitenkin säädetään direktiivin 98/8/EY 33 artiklassa, on aiheuttanut oikeudellista epävarmuutta, jonka vuoksi kantaja ei voi valmistella asiakirja-aineistoa eikä laatia tarvittavaa budjettia. Hakija jatkaa, ettei myöskään ole olemassa mitään järjestelmää sellaisten yritysten löytämiseksi, jotka voisivat olla kiinnostuneita tekemään tehoaineesta yhteisilmoituksen, eikä myöskään ole annettu ohjeita siitä, miten yhteisilmoitus olisi tehtävä.

61 Kuulemistilaisuuden jälkeen esittämissään huomautuksissa hakija väittää lopuksi, ettei se ole ainoa, jolle riidanalaisen asetuksen kyseiset puutteet ovat aiheuttaneet vahinkoa. Neljä pääasiassa väliintulohakemuksen tehnyttä yritystä ja yhteisön biosiditeollisuuden toimijat yleensäkin ovat epävarmoja, suojataanko ilmoituksista johtuvia investointeja riittävästi.

62 Komissio väittää, ettei kiireellisyysedellytys täyty.

63 Suurin osa väitetyistä vahingoista ei sen mielestä ensinnäkään johdu riidanalaisesta asetuksesta, vaan direktiivillä 98/8/EY käynnistetystä tarkastusohjelmasta.

64 Lisäksi komissio toteaa, että väitteitä ilmoituksen tekemisestä aiheutuvista tarvittaviin tietoihin liittyvistä kustannuksista ja kantajan markkinaosuuden pienenemisestä ei ole näytetty toteen. Tältä osin komissio huomauttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan taloudellinen vahinko ei sinällään riitä hakemuksen kiireellisyyden toteennäyttämiseen, jos vahinko voidaan myöhemmin korvata. Poikkeuksia tähän periaatteeseen hyväksytään vain, jos väitettyä taloudellista vahinkoa on vaikea arvioida määrällisesti korvaamista varten tai jos riidanalaisen säädöksen välittömän täytäntöönpanon jälkeen tapahtunutta markkinakehitystä on vaikea peruuttaa (ks. asia T-65/98 R, Van den Bergh Foods v. komissio, määräys 7.7.1998, Kok. 1998, s. II-2641, 65 ja 66 kohta).

65 Komissio toteaa, että käsiteltävänä olevassa asiassa ennen pääasian ratkaisua aiheutunut vahinko olisi 180 000 euroa, lisättynä tappioilla, jotka aiheutuivat — — kanssa tehdyn sopimuksen päättymisestä marraskuussa 2000. Komission mukaan tämä tilanne siis poikkeaa edellä mainitussa asiassa Van den Bergh Foods vastaan komissio todetusta tilanteesta.

66 Komission mukaan hakijan kilpailijat voivat käyttää "vapaamatkustajan" etuja vasta, kun riidanalaisen asetuksen 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu tehoaineluettelo on vahvistettu, toisin sanoen hieman sen määräpäivän jälkeen, johon mennessä on tehtävä ilmoitus peretikkahapon sisällyttämiseksi direktiivin 98/8/EY liitteeseen I tai I A, joka on 28.3.2002.

Intressivertailu

67 Intressit, jotka hakijalla on riidanalaisen asetuksen täytäntöönpanon lykkäämiseen, menevät sen mielestä kaikkien muiden kyseessä olevien intressien edelle. Hakija vetoaa tältä osin omaan osuuteensa ekologisten biosidituotteiden kehittämisessä sekä ammatti- ja yritysetiikkaansa.

68 Hakijan mukaan direktiivin 98/8/EY tavoitteena oleva ihmisten ja ympäristön suojelun korkea taso vaarantuu tarkastusohjelman toisen vaiheen aikana 14.5.2000—14.5.2010 ja todennäköisesti sen jälkeenkin, koska riidanalaisessa asetuksessa sallitaan vaarallisten biosidituotteiden saattaminen markkinoille ja jopa kannustetaan sitä. Hakija väittää, että ellei asetuksen täytäntöönpanoa lykätä, kloorin myyntiä suositaan, ja kloori on peretikkahappoa halvempi mutta ekologisesti vaarallisempi aine.

69 Samoista syistä riidanalainen asetus on ristiriidassa myös niiden tärkeiden ekologisten ja kansanterveydellisten intressien kanssa, joihin pyritään kemianteollisuuden "Responsible Care" -ohjelmassa, johon hakija osallistuu aktiivisesti.

70 Komissio huomauttaa, että mikäli hakijan sellainen väite olisi perusteltu, jonka mukaan se menettäisi markkinaosuuksia pääasiassa nostetun kanteen ratkaisua odottaessaan, se menettäisi markkinaosuudet — kuten se itsekin toteaa — nimenomaan muille maahantuontia harjoittaville peretikkahapon tuottajille, joiden se väittää näin hyötyvän sen osallistumisesta ilmoitusmenettelyyn. Jos näin on, peretikkahapon käyttäjillä ei pitäisi tänä aikana olla mitään syytä siirtyä käyttämään muita aineita, joita hakija väittää peretikkahappoa halvemmiksi ja vaarallisemmiksi. Hakijan omienkin perustelujen mukaan tämä olisi ymmärrettävää vain, jos se tai mikään muukaan yritys, jota asia koskee, ei tekisi hakemusta peretikkahapon sisällyttämiseksi tarkastusluetteloon tästä aiheutuvien kustannusten vuoksi. Tässä tapauksessa käyttäjät siirtyisivät väistämättä muihin aineisiin sen jälkeen, kun riidanalaisen asetuksen 6 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukainen ajanjakso "aineen vetämiseksi pois markkinoilta" olisi päättynyt. Joka tapauksessa siirtyminen toisten aineiden käyttöön tapahtuisi vasta sen jälkeen, kun pääasiassa nostettu kanne on ratkaistu.

71 Muiden formulointia harjoittavien tuottajien intresseistä komissio toteaa, että markkinoilla on noin 2 000 biosidituotteissa käytettyä tehoainetta, joita valmistaa noin 50 yritystä, ja näitä tehoaineita käytetään 10 000—20 000 biosidituotteessa, joita puolestaan valmistaa hyvin suuri määrä yrityksiä. Komissio arvioi, että suuri osa näistä yrityksistä on jo aloittanut tarvittavat toimet liitteessä II lueteltujen tietojen toimittamiseksi 28.3.2002 mennessä, kuten hakijakin on tehnyt peretikkahapon kohdalla. Komissio väittää, että jos asetuksen täytäntöönpanoa lykätään, yritysten työpanoksesta ja siihen liittyvistä kustannuksista ei saada vastaavaa hyötyä ainakaan keskipitkällä aikavälillä.

72 Lopuksi komissio vetoaa yleiseen etuun, joka liittyy riidanalaisessa asetuksessa säädetyn tarkastusohjelman täytäntöönpanoon. Kuten riidanalaisen asetuksen

6 artiklan 1 kohdassa todetaan, tällä asetuksella käynnistetään tarkastusohjelman ensimmäinen vaihe, minkä jälkeen annetaan toinen asetus ja tehdään päätökset tehoaineiden sisällyttämisestä johonkin direktiivin liitteistä. Täytäntöönpanon lykkääminen vaarantaisi komission mielestä aikataulun ja edistymisen tarkastusohjelmassa, jota yhteisön lainsäätäjä pitää ihmisten ja eläinten terveyden ja ympäristön suojelua koskevan politiikan oleellisena tekijänä.

Välitoimista päättävän tuomioistuimen arviointi asiasta

Välitoimihakemuksen tutkittavaksi ottaminen

73 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan pääasiassa nostetun kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä ei pääsääntöisesti pidä tutkia välitoimimenettelyssä, jottei otettaisi ennalta kantaa pääasian asiakysymyksiin. Jos kuitenkin käy kuten käsiteltävänä olevassa tapauksessa, jossa väitetään, että sellaisessa pääasiassa nostetun kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, jota välitoimihakemus koskee, voi olla tarpeen selvittää, onko olemassa sellaisia seikkoja, joiden perusteella ilmeisesti voitaisiin todeta, että kanne on otettava tutkittavaksi (asia 376/87 R, Distrivet v. neuvosto, määräys 27.1.1988, Kok. 1988, s. 209, 21 kohta; asia C-300/00 P(R), Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa ym. v. neuvosto, määräys 12.10.2000, Kok. 2000, s. I-8797, 34 kohta ja asia T-13/99 R, Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräys 30.6.1999, Kok. 1999, s. II-1961, 121 kohta).

74 Välitoimista päättävä tuomioistuin katsoo, että käsiteltävänä olevassa asiassa on selvitettävä, puuttuvatko kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi.

75 EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön asetusta vastaan nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamiselle on asetettu edellytys, jonka mukaan kanteen kohteena olevan asetuksen on todellisuudessa oltava päätös, joka koskee tätä henkilöä suoraan ja erikseen. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan asetuksen ja päätöksen toisistaan erottavaa arviointiperustetta on haettava siitä, onko kyseessä oleva toimi yleisesti sovellettava vai ei (asia C-10/95 P, Asocarne v. neuvosto, määräys 23.11.1995, Kok. 1995, s. I-4149, 28 kohta; asia C-87/95 P, CNPAAP v. neuvosto, määräys 24.4.1996, Kok. 1996, s. I-2003, 33 kohta ja asia T-114/96, Biscuiterie-Confiserie LOR ja Confiserie du Tech v. komissio, määräys 26.3.1999, Kok. 1999, s. II-913, 26 kohta). Säädös on yleisesti sovellettava, jos sitä sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja jos sen oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin (asia T-482/93, Weber v. komissio, tuomio 10.7.1996, Kok. 1996, s. II-609, 55 kohta).

76 Riidanalaisessa asetuksessa säädetään direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastusohjelman ensimmäisen vaiheen valmistelun ja täytäntöönpanon kannalta tarpeellisista säännöksistä. Ohjelman ensimmäisessä vaiheessa pyritään kokoamaan täydellinen luettelo kaikista vanhoista tehoaineista. Tätä varten tuottajien on toimitettava ja formuloijat voivat toimittaa komissiolle tiedot biosidituotteiden vanhoista tehoaineista tunnistamismenettelyä koskevien sääntöjen mukaisesti. Lisäksi riidanalaisessa asetuksessa otetaan käyttöön ilmoitusmenettely, jolla tehoaineiden tuottajat ja formuloijat voivat ilmoittaa komissiolle kiinnostuksensa yhdessä tai useammassa valmisteryhmässä käytettävän vanhan tehoaineen sisällyttämisestä direktiivin 98/8/EY liitteeseen I, I A tai I B sekä valmiutensa toimittaa kaikki tarvittavat tiedot kyseisestä tehoaineesta sen asianmukaista arviointia ja sitä koskevaa päätöstä varten.

77 Tästä seuraa, että riidanalaista asetusta sovelletaan tietyissä objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja sen oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin, nimittäin kaikkiin tuottajiin ja formuloijiin, jotka voivat tunnistaa vanhoja tehoaineita, sekä kaikkiin tuottajiin, formuloijiin ja yhteenliittymiin, jotka haluavat hakea yhteen tai useampaan valmisteryhmään sisältyvän vanhan tehoaineen sisällyttämistä johonkin direktiivin 98/8/EY liit-

teistä. Näin ollen voidaan katsoa, että tämä asetus on yleisesti sovellettava EY 249 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla tavalla.

78 Luonteeltaan ja soveltamisalaltaan yleisen säädöksen voidaan kuitenkin katsoa koskevan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä erikseen, jos sillä vaikutetaan kyseisen henkilön oikeudelliseen asemaan tälle tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella tämä eroaa kaikista muista, ja jos henkilö on tästä syystä yksilöitävissä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 13 kohta; em. asia Codorniu v. neuvosto, tuomion 19 kohta; em. asia Biscuiterie-Confiserie LOR ja Confiserie du Tech v. komissio, määräyksen 30 kohta ja asia T-158/95, Eridania ym. v. neuvosto, tuomio 8.7.1999, Kok. 1999, s. II-2219, 56 kohta).

79 Tämän oikeuskäytännön perusteella on syytä selvittää, onko käsiteltävänä olevassa asiassa kyse sellaisista seikoista, joiden perusteella ei ole poissuljettu, että riidanalainen asetus koskee hakijaa tälle tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella hakija eroaa kaikista muista yrityksistä kyseiseen asetukseen nähden.

80 Ensinnäkin on syytä muistuttaa, että sitä, että toimi on yleisesti sovellettava ja siis normatiivinen, ei voida kyseenalaistaa yksin sillä perusteella, että on mahdollista jokseenkin täsmällisesti määrittää niiden oikeussubjektien lukumäärä, joihin sitä tiettynä ajankohtana sovelletaan, tai jopa yksilöidä nämä oikeussubjektit, eikä tämä tarkoita myöskään sitä, että toimen on katsottava koskevan näitä oikeussubjekteja erikseen, edellyttäen, että soveltaminen perustuu selvästi kyseisessä toimessa sen tavoite huomioon ottaen määriteltyyn objektiivisen oikeudelliseen tai tosiasialliseen tilanteeseen (asia C-131/92, Arnaud ym. v. neuvosto, määräys 24.5.1993, Kok. 1993, s. I-2573, 13 kohta ja asia T-100/94, Michailidis ym. v. komissio, määräys 15.9.1998, Kok. 1998, s. II-3115, 58 kohta). Tältä osin riittää, kun todetaan, että käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalainen asetus ei koske erityisesti hakijaa.

81 Vaikka riidanalaisen asetuksen voimaantulolla olisikin erityinen vaikutus hakijan taloudelliseen tilanteeseen, on todettava, että vaikka asetus olisikin omiaan vaikuttamaan tämän taloudelliseen tilanteeseen niiden vaikutusten vuoksi, joita sillä on, tämä ei vielä riitä erottamaan hakijaa kaikista muista yrityksistä. Riidanalainen asetus koskee hakijaa vain siksi, että se voidaan objektiivisesti arvioiden lukea peretikkahappoa valmistavaksi ja myyväksi yritykseksi aivan kuten mitkä tahansa muut samassa tilanteessa toimivat yritykset Euroopan yhteisössä (yhdistetyt asiat T-14/97 ja T-15/97, Sofivo ym. v. neuvosto, määräys 25.6.1998, Kok. 1998, s. II-2601, 37 kohta).

82 Myöskään se seikka, että säädöksellä voi olla erilaisia konkreettisia vaikutuksia niille eri oikeussubjekteille, joihin sitä sovelletaan, ei ole omiaan erottamaan näitä kaikista muista toimijoista, joita asia koskee silloin, kun säädöksen soveltaminen perustuu objektiivisesti määriteltyyn tilanteeseen (asia C-409/96 P, Sveriges Betodlares ja Henrikson v. komissio, määräys 18.12.1997, Kok. 1997, s. I-7531, 37 kohta).

83 Lopuksi on todettava siitä hakijan väitteestä, jonka mukaan tämä kuuluu ennen 14.5.2000 markkinoilla olleiden tehoaineiden kaikista tuottajista muodostuvaan talouden toimijoiden suljettuun ryhmään, että toimi voi koskea henkilöä erikseen sen perusteella, että henkilö kuuluu johonkin talouden toimijoiden rajoitettuun ryhmään vain, jos yhteisön oikeuskäytännön mukaan riidanalaisen toimen antaneella toimielimellä kyseistä toimea antaessaan on ollut velvollisuus ottaa huomioon näiden toimijoiden erityistilanne (edellä mainittu asia Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa ym. v. neuvosto, määräyksen 46 kohta).

84 Riidanalaisen asetuksen tarkoituksena on nimenomaan, että vanhat tehoaineet voidaan tunnistaa, jotta ne voidaan tarkastaa järjestelmällisesti sellaisten tietojen perusteella, jotka useisiin eri ryhmiin kuuluvien talouden toimijoiden, myös vanhojen tehoaineiden tuottajien on toimitettava.

85 Asetuksessa annetaan tarpeelliset säännökset direktiivin 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ohjelman laatimista ja toteuttamista varten. Direktiivin 23. perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

"tämän direktiivin täytäntöönpano, sen liitteiden mukauttaminen teknisen ja tieteellisen tietämyksen kehitykseen ja tehoaineiden sisällyttäminen asianmukaisiin liitteisiin vaatii tiivistä yhteistyötä komission, jäsenvaltioiden ja hakijoiden välillä — — ".

86 Tehoaineiden ilmoitusmenettelystä säädetään lisäksi, että siihen osallistuvat muun muassa tehoaineiden tuottajat, jotka velvoitetaan toimittamaan kaikki tarvittavat tiedot kyseisestä tehoaineesta sen asianmukaista arviointia ja sitä koskevaa päätöstä varten silloin, kun ne haluavat hakea yhteen tai useampaan valmisteryhmään sisältyvän vanhan tehoaineen sisällyttämistä direktiivin liitteeseen I, I A tai I B (riidanalaisen asetuksen viides perustelukappale ja sen 4 artikla ja 7 artiklan 1 kohta).

87 Edellä esitetyn perusteella voitaisiin katsoa, että jos voidaan osoittaa, että hakija kuuluu toimijoiden suljettuun ryhmään riidanalaiseen asetukseen nähden, silloin kyseinen asetus koskee hakijaa erikseen taloudellisten toimijoiden ryhmään kuuluvana, ja komission olisi pitänyt ottaa kyseisen ryhmän erityiset intressit huomioon antaessaan riidanalaisen asetuksen, jossa näille toimijoille asetetaan määrättyjä velvoitteita.

88 Lisäksi riidanalainen asetus koskee hakijaa suoraan, koska siinä viitataan suoraan sen valmistamaan tehoaineeseen, jonka osalta hakijan on täytettävä tietyt muodollisuudet.

89 Näissä olosuhteissa ei ole kokonaan poissuljettua, että riidanalainen asetus koskisi hakijaa suoraan ja erikseen ja että tämä sillä perusteella voisi vaatia sitä kumottavaksi EY 230 artiklan neljännen kohdan perusteella. Näin ollen käsiteltävänä oleva välitoimihakemus voidaan tutkia.

90 Välitoimista päättävä tuomioistuin katsoo näissä olosuhteissa, että ensiksi on arvioitava, täyttyykö kiireellisyysedellytys.

Kiireellisyys

91 Alustavasti on syytä korostaa, että vahingot, joita hakija väittää aiheutuneen kolmansille henkilöille (ks. edellä 61 kohta) voidaan ottaa huomioon vasta verrattaessa kyseessä olevia intressejä (em. asia Pfizer Animal Health v. komissio, määräyksen 136 kohta).

92 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitoimimenettelyn tavoitteena on varmistaa pääasiassa annettavan tuomion täysi tehokkuus. Jotta viimeksi mainittuun päämäärään päästäisiin, haettujen toimenpiteiden on oltava kiireellisiä siten, että hakijan etuja koskevan vakavan ja korjaamattoman vahingon välttämiseksi välitoimista määrääminen ja välitoimilla aikaansaatavat vaikutukset ovat tarpeen jo ennen kuin pääasiassa annetaan ratkaisu. Hakijan väitteet ja perustelut koskevat, sitä, ettei hakijalla ole mitään varmuutta ilmoitusasiakirjojen toimittamiseen investoimiensa varojen asianmukaisesta suojasta ja että kyseisistä asiakirjoista aiheutuneet kustannukset heikentävät sen asemaa yhteisön peretikkahappomarkkinoilla.

93 Hakija väittää, että riidanalaisen asetuksen soveltamisesta on koitunut sille taloudellisia seurauksia, jotka ovat johtaneet peretikkahapon ostajien kanssa

tehtyjen sopimusten irtisanomiseen ja mahdollistaneet sen, että sellaiset yritykset, jotka eivät ole tehneet komissiolle ilmoitusta tehoaineesta, voivat harjoittaa sitä vastaan vilpillistä kilpailua.

94 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan puhdasta varallisuusvahinkoa ei kuitenkaan voida poikkeuksellisia tilanteita lukuun ottamatta pitää korjaamattomana tai edes vaikeasti korjattavissa olevana, koska vahinko voidaan myöhemmin korvata rahallisesti (asia C-213/91 R, Abertal ym. v. komissio, määräys 18.10.1991, Kok. 1991, s. I-5109, 24 kohta ja asia T-168/95, Eridania ym. v. neuvosto, määräys 7.11.1995, Kok. 1995, s. II-2817, 42 kohta).

95 Kyseisten periaatteiden mukaan täytäntöönpanon lykkääminen olisi näissä olosuhteissa perusteltua vain siinä tapauksessa, että jos näin ei tehtäisi, hakija joutuisi tilanteeseen, joka saattaisi uhata sen olemassaoloa tai muuttaa korjaamattomalla tavalla sen markkinaosuuksia.

96 Käsiteltävänä olevassa asiassa väitteet ilmoitusta varten tarvittavien tietojen kustannuksista, niistä aiheutuneista sopimusten irtisanomisista ja hakijan markkinaosuuksien pienenemisestä eivät anna aihetta olettaa, että hakijan olemassaolo olisi uhattuna tai ettei se voisi myöhemmin saada takaisin markkinaosuuksiaan.

97 Hakija väittää, että sen kaksi tärkeää asiakasta, nimittäin — — ja — — , ovat lopettaneet tilauksensa siltä. Vaikka hakijan kanssa tehtyjen sopimusten irtisanomispäätös, joka tapahtui ennen riidanalaisen asetuksen voimaantuloa, olisikin tehty yksinomaan peretikkahapon uhkaavan hinnannousun perusteella, tämä seikka ei yksinään osoita, ettei hakija voisi enää jatkaa toimintaansa kyseisillä markkinoilla, ennen kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tutkinut riidanalaisen asetuksen lainmukaisuuden.

98 Osoittaakseen riidanalaisen asetuksen taloudellisen vaikutuksen toimintaansa hakija esitti taulukon, jossa esitetään sen myynnin kehitys vuosina 1997—2000 sekä myyntiennuste vuodeksi 2001. Taulukosta käy ilmi, että hakijan peretikkahapon myynnistä saama liikevaihto vuonna 2000 oli — — Saksan markkaa (DEM), josta — — osuus oli — — DEM. Lisäksi siitä ilmenee etenkin se, että hakijan liikevaihtoennuste vuodeksi 2001 on — — DEM, josta edellä mainittujen kahden asiakkaan osuus on — — DEM. Ei siis voida katsoa, ettei hakija pysty jatkamaan taloudellista toimintaansa ilman kyseisiä asiakkaita. Lisäksi voidaan todeta, että liikevaihto peretikkahapon myynnistä muille asiakkaille jopa kasvaa hieman vuonna 2001 (— — DEM). Tämä osoittaa, että kyseisen tehoaineen komissiolle ilmoittamatta jättäneiden toimijoiden oletetusti harjoittamasta vilpillisestä kilpailusta on vain rajallisia vaikutuksia, toisin kuin hakijan kirjanpitäjä lyhyessä lausumassaan esittää. Lisäksi on todettava, että kyseinen lausuma on muotoiltu hyvin yleisesti, ja siinä oletetaan, että hakijan markkinaosuuksien pieneneminen jatkuu.

99 Se, että hakija vetoaa vaikeuksiin rahoittaa ilmoitusta varten tarvittava asiakirja-aineisto, ei yksinään riitä osoittamaan näiden vaikeuksien todenperäisyyttä. Hakija ei esimerkiksi ole toimittanut minkäänlaisia pankkien tekemiä ilmoituksia, jotka vahvistaisivat näiden mahdollisesti kieltäytyneen myöntämästä hakijalle lainaa tähän tarkoitukseen.

100 Lisäksi on todettava, että kuten kuulemistilaisuudessa huomautettiin, vielä ei ole varmaa, että hakija on ainoa yritys, joka ilmoittaa komissiolle valmistamansa tehoaineen. Hakija ei ole edes sulkenut pois riidanalaisen asetuksen mukaisen yhteisilmoituksen tekemistä niiden Euroopan kemianteollisuuden järjestön jäsenten kanssa, jotka myyvät peretikkahappoa, ja tähän se itse asiassa pyrkiikin tätä tarkoitusta varten perustamassaan työryhmässä.

101 Lopuksi, jos jokin muu toimija kuin hakija olisi ilmoittanut kyseisen tehoaineen, hakijakin olisi hyötynyt ilmoituksen vaikutuksista. Ammatti- ja yrityseettisistä syistä se kuitenkin päätti itse tehdä ilmoituksen. Tämä hakijan kannanotto on voinut saada aikaan sen, että sen kilpailijat markkinoilla ovatkin päättäneet olla

tekemättä ilmoitusta tehoaineesta, jolloin hakija on itse saattanut osittain aiheuttaa vahingon, jonka se väittää aiheutuneen. Välitoimien kiireellisyys ei kuitenkaan voi perustua hakijan omaan toimintaan, vaan sen on perustuttava pelkästään niihin vaikutuksiin, joita riidanalaisesta säädöksestä aiheutuu.

102 Hakija vetoaa myös vahinkoihin, jotka eivät ole puhtaasti rahallisia ja joiden se väittää aiheutuneen sille oikeudellisesta epävarmuudesta, joka johtuu muun muassa sellaisten teknisten ohjeiden puuttumisesta, joiden antamisesta säädetään direktiivissä 98/8/EY, sekä vanhoihin tehoaineisiin liittyville olemassa oleville tiedoille direktiivin 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa annetun tietosuojan poistamisesta.

103 Hakija ei kuitenkaan ole osoittanut, millä tavoin väitetty oikeudellinen epävarmuus sinällään aiheuttaisi vakavan vahingon. Se ei nimittäin ole mitenkään näyttänyt, että riidanalaisen asetuksen säännökset olisivat niin puutteelliset, ettei se niiden nojalla pystyisi asianmukaisesti ilmoittamaan valmistamaansa tehoainetta sen sisällyttämiseksi direktiivin liitteisiin. Sillä seikalla, että komissio ei ole vielä antanut teknisiä ohjeita "direktiivin [98/8/EY] käytännön täytäntöönpanon helpottamiseksi" (direktiivin 98/8/EY 33 artikla), ei tältä osin ole merkitystä, koska välitoimien kiireellisyyttä on arvioitava riidanalaisesta säädöksestä aiheutuvien vaikutusten perusteella.

104 Hakija ei myöskään voi väittää, ettei se voi laatia asiakirja-aineistoa ja arvioida siitä aiheutuvia kustannuksia, koska konsulttiyritys Scientific Consulting Company Chemisch-Wissenschaftliche Beratung GmbH laati sen pyynnöstä kokonaisarvion tietojen kokoamisesta ja asiakirja-aineiston laatimisesta aiheutuvista kustannuksista sekä selvityksiä siitä, mitä tietoja tätä varten tarvitaan.

105 Lopuksi on todettava, että sen suojan poistamisesta, joka direktiivin 98/8/EY 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa annetaan vanhoja tehoaineita koskeville olemassa oleville tiedoille, on voinut aiheutua vahinkoa vain, jos tätä direktiivin säännöstä rikotaan riidanalaisessa asetuksessa. Tätä kysymystä on tutkittava alustavasti arvioitaessa, täyttyykö fumus boni juris -edellytys, koska hakija vetoaa perusteeseen, jonka mukaan direktiivin 98/8/EY 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohtaa on rikottu (ks. 107—110 kohta jäljempänä).

106 Jollei kyseisestä arvioinnista muuta johdu, edellä esitetyn perusteella voidaan katsoa, että hakija ei ole pystynyt osoittamaan, että sille aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, ellei vaadittuja välitoimia määrätä.

Direktiivin 98/8/EY 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdan ilmeinen rikkominen

107 Arvioidessaan täytäntöönpanon lykkäämistä koskevien hakemusten fumus boni juris -edellytystä, välitoimista päättävän tuomioistuimen ei kuulu ottaa lopullisesti kantaa asiassa sovellettavien säännösten tulkintaan (asia C-478/00 P(R), komissio v. Roussel ja Roussel Iberica, määräys 11.4.2001, Kok. 2001, s. I-3079, 76 kohta).

108 Kuten kuulemistilaisuudessa täsmennettiin, hakijan väite koskee sitä, että riidanalaisen asetuksen 6 artiklan 2 kohdalla, jonka mukaan tehoaineiden tuottajat ja kyseistä tehoainetta sisältävien biosidivalmisteiden formuloijat voivat aloittaa tehoaineen saattamisen markkinoille tai jatkaa sitä sellaisenaan tai biosidivalmisteen ainesosana siinä valmisteryhmässä tai niissä valmisteryhmissä, joissa komissio on hyväksynyt vähintään yhden ilmoituksen, rikotaan direktiivin 98/8/

EY 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohtaa, jossa jäsenvaltioita kielletään käyttämästä niille toimitettuja vanhoja tehoaineita koskevia tietoja sinä aikana, kun näitä aineita tutkitaan.

109 Tältä osin on syytä huomauttaa, että riidanalaisen asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja ilmoituksesta aiheutuvia seurauksia ei saa sekoittaa direktiivin 98/8/EY 12 artiklassa tarkoitettuun tilanteeseen, joka koskee toimivaltaisten viranomaisten hallussa olevien tietojen käyttämistä muiden hakijoiden hyväksi. Nämä kaksi säännöstä koskevat nimittäin eri tilanteita. Se, että toimijat, jotka eivät ole ilmoittaneet vanhaa tehoainetta komissiolle, voivat kuitenkin aloittaa sen saattamisen markkinoille tai jatkaa sitä, ei nimittäin heikennä sen säännöksen oikeusvaikutusta, jolla luvanhakijan toimittamat tiedot on suojattu.

110 Hakijan välitoimimenettelyssä toimittamien tietojen perusteella ei ole voitu osoittaa, että hakijan väite olisi perusteltu; tämä ei kuitenkaan vaikuta pääasiassa nostetun kanteen tutkimisen yhteydessä suoritettavaan arviointiin riidanalaisen asetuksen lainmukaisuudesta tai lainvastaisuudesta.

111 Vaikka hakija olisikin pystynyt riittävästi osoittamaan, että se kärsisi vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, ellei riidanalaisen asetuksen täytäntöönpanoa lykättäisi, tämä välitoimihakemus olisi joka tapauksessa hylättävä, kun etua, joka hakijalla on hakemansa välitoimen toteuttamiseen, verrataan säädöksen täytäntöönpanoon liittyvään yleiseen etuun sekä niiden kolmansien osapuolten etuun, joihin kyseisen asetuksen täytäntöönpanon mahdollinen lykkääminen vaikuttaisi suoraan (ks. vastaavasti asia T-96/92 R, CCE des Grandes Sources ym. v. komissio, määräys 15.12.1992, Kok. 1992, s. II-2579, 39 kohta; asia T-88/94 R, Société Commerciale des Potasses et de l'Azote ja Entreprise Minière et Chimique v. komissio, määräys 10.5.1994, Kok. 1994, s. II-263, 44 kohta; asia T-322/94 R, Union Carbide v. komissio, määräys 2.12.1994, Kok. 1994, s. II-1159, 36 kohta ja asia T-342/00 R, Petrolessence ja SG2R v. komissio, määräys 17.1.2001, Kok. 2001, s. II-67, 51 kohta).

112 Riidanalaisen asetuksen tarkoituksena on nimittäin käynnistää tarkastusohjelman ensimmäinen vaihe. Tältä osin on syytä korostaa, että direktiivin 98/8/EY kahdeksannen perustelukappaleen mukaan biosidituotteiden hyväksymisen yhteydessä olisi varmistettava, ettei niillä ole nykyisen tieteellisen ja teknisen tietämyksen perusteella sellaisia vaikutuksia ympäristöön eikä varsinkaan ihmisten tai eläinten terveyteen, joita ei voida hyväksyä. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kansanterveyden suojeluun liittyvät vaatimukset on lähtökohtaisesti asetettava ensisijaiseen asemaan taloudellisiin seikkoihin nähden (asia C-180/96 R, Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, määräys 12.7.1996, Kok. 1996, s. I-3903, 93 kohta ja asia C-329/99 P(R), Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräys 18.11.1999, Kok. 1999, s. I-8343, 102 kohta).

113 Käsiteltävänä olevan kaltaisessa tilanteessa toimilla, joita välitoimista päättävältä tuomioistuimelta on vaadittu, voi olla vakava vaikutus sellaisten kolmansien osapuolten oikeuksiin ja etuihin, jotka eivät ole asianosaisia ja joita ei sen vuoksi ole voitu kuulla, ja joihin kuuluvat muun muassa vanhojen tehoaineiden tuottajat, jotka ovat jo aloittaneet tarvittavat tutkimukset riidanalaisen asetuksen 4 artiklan mukaista ilmoitusta varten, ja tältä osin on todettava, että tällainen toimi on oikeutettu vain siinä tapauksessa, että jos sitä ei tehtäisi, hakija joutuisi tilanteeseen, joka uhkaisi sen olemassaoloa (asia T-12/93 R, CCE Vittel ja CE Pierval v. komissio, määräys 6.7.1993, Kok. 1993, s. II-785, 20 kohta).

114 Tässä tapauksessa on kiistatonta, ettei hakija ole tällaisessa tilanteessa, kuten edellä olevasta 98 kohdasta käy ilmi.

115 Edellä esitetystä seuraa, että edellytykset riidanalaisen asetuksen täytäntöönpanon lykkäämiseen eivät täyty tässä tapauksessa. Käsiteltävänä oleva hakemus on näin ollen hylättävä.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) Välitoimihakemus hylätään.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 15 päivänä kesäkuuta 2001.

H. Jung
kirjaaja

B. Vesterdorf
presidentti